

סות מיבצעיות לקרבות-אוויר קשים. סרן גיורא, טייס מיראז', הוא אחד מהם.

„אפילו מטוס בוער —

בטוח כמו בית”

הכסים הוא הבית. במרחק מה דקות מהבסיס, בשיכון הטייסים של בתים דו-משפחתיים טובלים בגינות ובי ירק, ממתינות האשה והבת הקטנה, ש רעש המטוסים הממריאים והנוחתים הפך לחלק מחייהן. הן יכולות לראות את אבא ממריא ונוחת, למרות שאינן יודעות בדיוק באיזה מטוס הוא ומצא. את חיי החברה מנהלים בבתיים; סרטים והצגה רואים ב בסיס. מובן שאפשר לנסוע ולבלות בעיר הגדולה, או לקפוץ לביקור בקיבוץ. אין שום הרגשה של ניתוק. אבי הבית הוא הבסיס, קרוב עד כמה שאפשר למטוס. זה אינו נוגע רק לטייסי-הקרב. גם טייסי המסוקים, טייסי התובלה וטייסי המטוסים הקלים הפכו את הבסיסים לבתיהם. המשפחה הגדולה של הליהאוויר חיה את חיי המשפחה שלה, שוטטת כמשמעם, בצל ה מטוסים, כשהיא נושמת ואוכלת בצוותא את המלחמה באוויר.

טיבה של המלחמה באוויר הוא כזה: „מלחמה של אינטליגנטים” או „מלחמה של בעלי הצוארון הלבן”, כפי שנוהגים ה טייסים לכנותה. סרן גיורא יוצא למלחמה מחדר-השינה שלו רביע, כשהוא מגולח, רגוע ושבע, נפרד לשלום מהאשה והבת, נלחם שעה או 20 יגע, כפי שמכתיבה ה משימה, וחוזר הביתה להאזין לתקליט ול שחק עם הילדה. עד לקריאה הבאה.

אבל אין זה מפני שלטייסים יש פריבי לגיות. פשוט: אחרת לא היה להם כל סיכוי לנהל חיי משפחה תקינים ומסודרים.

בשנה האחרונה יצא גיורא מביתו עשרות פעמים למלחמה. הוא ביצע עשרות גיחות מעל שטחי האויב ושום דבר לא נראה לו טבעי ומובן יותר. אין שום סתירה לגביו בין צורת החיים שלו ואופי הפעילות שלו. „אני טייס קרב”, הוא אומר, „וזה גם ה אופי שלי ומהות השאיפות שלי. זאת העבור”

דה שלי — לשמור על שמי המדינה. האלמנט של הסכנה הכרוכה בפעילות זו, הנראית כה טבעית ומובנת לו, אינו קיים לגביו כלל. „כל טיסה היא דבר מסוכן”, אומר גיורא, „אנמדי סיימת האפשרות שתקרה איוו תקלה, או שציפור תיכנס למטוס. אבל אין שום התייחסות לזה. הטיסה היא דבר כל כך טבעי ופשוט, שזה הופך לטבע שני אצלך. המטוס הוא כאילו הבית שלך. אפילו כשאני נסע ויודע שהמטוס בוער, הכל נראה לי במטוס בכות. אין הרגשה של פאניקה או סכנה. ולמה שתהיה אתה עושה

איש, בכסים חילהאוויר, שעטו שני מטוסים על המסלול. רעש מהריש אוזניים, לשונות של אש מפתחי המנועים, ויוק קצר והם כבר באו. אפילו החתי קים שבכסים, האדשים כבר להמראות מטוסי-קרב, כאילו הו אלה מכוניות החול פות בכביש מתחת לחלון — הרימו עיני הם ועקבו אחריהם במבטיהם. רעש המנועים הבלתי-רגיל, צליליהם המזורזות של ה מטוסים, עוני העשן שהותירו אחריהם, הו שונים מכל מה שהכירו. בשבוע הראשון אחרי שהגיעו לישראל, עדיין היו מטוסי הפאנטום בכוחות חידוש מסעיר בנוף ה שמיים של ישראל. אורחים הביטו בהם בהערצה. טייסי מטוסים אחרים הציצו בהם בשמץ של קינאה.

במועדון הקצינים שבכסים, יכול היה סרן גיורא לקלוט את הוי הבומים של מטוסי הפאנטום. אבל ההתרגשות שהיתה אופיינית לחבריו, לא ניכרה עליו. „אילו היו אומרים לי: לך תטוס בפאנטום”, אמר גיורא, „היתה לי הרגשה של דחיה. זה בגלל ששני אנשים טסים במטוס הזה. ה הרגשה האישית שלי, כטייס, היא נגד זה שעוד מישורו יהיה איתי במטוס. את ה מלחמה שלי באוויר — אני רוצה לעשות לבד”.

סרן גיורא, 31, אבר, בן קיבוץ גבעה, טייס מיראז' — עד לפני שבוע, שיא ה מאחים של כל טייס. לפתע הפך המיראז' מיושן יחסית בהשואה לפאנטום. אבל לא בעיני גיורא.

את המטוס שלו, המיראז', הוא לא מוכן עדיין להחליף. זה המטוס שהוא נלחם בו שלוש שנים. הוא עבד עליו במלחמת ששת הימים. הוא עבד עליו כל השנה האחרונה — השנה שמכחינת פעילות מיבצעית לא היתה כמותה בהיסטוריה המפוארת של חילהאוויר.

היו זמנים שטייסים היו מסיימים את שירותם בחילהאוויר מבלי שיזכו אפילו לגיחה מבצעית אחת. מבלי שיתנסו בקרב אוויר אחד.

כיום, אפילו גורי הטייסים של החיל, שוה רק סיימו את אימוניהם ונכנסו לטייסת מיבצעית, כבר רושמים לזכותם מחברת עבה של טיסות מיבצעיות.

אופיה של המלחמה שניהל צה"ל בתש כ"ט הועיד לחילהאוויר תפקיד מרכזי. ה זרוע האווירית היתה העסוקה ביותר, מ בחינה יחסית להקפה, מכל זרועותיו של צה"ל.

„כאלף גיחות ביצעו טייסי חילהאוויר מעל אדמת מצרים בשנה האחרונה”, אמר רק לפני שבוע הרמטכ"ל, רביאלוף חיים בר לב. גיחות רבות נוספות בוצעו מעל שטחי ירדן, סוריה ולבנון. היתה זו הפעם ה ראשונה בה נמצאו טייסי חילהאוויר במלחמה רצופה לאורך ינה שלמה, בה כל יום כמעט היה יום של כוננות ושל טי

תמרורים

נולדה • לזמר החיפושיות פול מקי רתני ולדעייתו לינדה איסטמן, בת: מרי.

נולד • למנהל מחלקת הפירטום של חברת אמפא, ארנון אדר (26) ולאשתו חיה (23), בנם הראשון; יריב.

החלים • מהתקף לב, בו לקה מייד לאחר השריפה ב ניסגד אל-אקצא, ראש עיריית חברון ואחד האנשים ה מפורסמים בגדה ה מערבית — שיך מוחמד עמי אדי ג'עברי.

אדנ'עברי

נפרדו • לי מרות שנחשבו לי זוג מאושר ביותר, ג'זרייב מידם, אחותה של השחקנית היילי מילס, בעלה הפיזיונומי האמריקאי ראסל אלי קוויסט. ג'זרייב, בת 27, שחיתרה על הקריירה שלה למען בעלה ובנם, הודיעה במסיבת עיתונאים כי „הנישואין לא עלו יפה, אך נשארו יודים טובים”.

נחוג • יום-הולדתה של העיתונאית השנונה סינדי קשת. סילבי היפה והי בלונדית (כשהיא לבושה בצבעי המלחמה שלה), הינה ילידת צרפת. שגולה בחיפה והתפתחה בתל-אביב (וחולמת על ירושלים), היא בעלת הטור חץ מטיילי קשת בהארץ, יצרה את אופנת הקטילה האלגנטיה בעיתונות הישראלית. אחרי הצלחת ספרה חץ מטיילי קשת, היא מאיימת ב אפשרות לפרסם ספר נוסף בשם כולם נבלות.

נחוג • יום-הולדתו ה-49 של מנהל חברת התעופה אלעל, מרדכי בן-יארי (לייבוניק). יליד טרנסילבניה, עלה לארץ ב-1940 והשתלם באוניברסיטה העברית ב ירושלים והוסמך בתואר מ"א. בתקופת ה מנדט הבריטי עמד בראש עליה ב באוסטריה, ובשנת 1950 נכנס לשירות אלעל. את תפקידו הנוכחי הוא ממלא מאז אר-גוסט 1967.

בן-יארי

נפטרה • גיל 34, לאחר מות לה ממושכת, שר למית פריסטר, אשתו של העיתונאי רומן פריסטר. ילידת פולין, שניצלה מן המחנות בימי השואה, עלתה ל ארץ בשנת 1947 ועסקה בעיקר ב עבודות הרגום ספרותי מאנגלית, גרמנית וצרפתית.

נפטר • בניו-יורק, בעת ניתוח-לב, הזמר הכושל ג'ימי וייט. יליד דרום-קרוליינה, שהחל שר בגיל צעיר בהורכת אביו, שהיה כהן-דת בפסיכיאטרי, קונן וייט בשיריו על מצוקתם ועוניים של הכושלים בארצות-הברית. הופיע גם בישראל.

נפטר • בוושינגטון, בגיל 73, ה מייסה ימים לאחר שהורחק מריאתו גידול סרט המאיר-אריסטו, הסנטור אורט דירק'סון.

נפטר • בתל-אביב, בגיל 84, מי שהיה רופאם האישי של מאיר דיזנגוף ו חיים נחמן ביאליק — ד"ר יעקב קלם. יליד גליציה, עלה לארץ ב-1923 וניהן במשך שנים כיו"ר ארגון רופאי יפת-חולים של ההסתדרות.

ניספה • המוכיר השני בשגרירות ישראל בכון, גרמניה, יעקב טל, בתאר נטר-דוכים, ביום ו של השבוע שעבר, ה מיקרה אירע בבאד-נידסברג, ליד בון, שעה שפקיד מוניסטריין החוץ המצרי, מאהר אלי דאלי, מוכיר שלישי בשגרירות, פגע בטל במכוניתו, שעה שזה ניסה לחצות את הכביש.

dépilan

חשאיך
עורך חלק
לזמן יותר
ארוך

dépilan

הקדם השוויצרי
הנוודע להרחקת
שיער מיותר. דפילו
פועל על שורשי
השיער, מחליש
צמיחתם ולכן
פעולתו לזמן
ארוך יותר מכל
משחה.

dépilan

הקדם הקוסמטי
בעל הריח העדין
להסרת שיער
בדרך הנשית
ללא פציעות, ללא
כאב, בצורה
היגיינית ונעימה.
דפילו מותיר לך
עור חלק רך
כקטיפה.
נסי והוכחי גם
את

vitamol
ZURICH, SUISSE

